

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/104/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319200880
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:1319200880.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Komunálna poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom F. N. U., proti žalovanému: V. V., nar. XX.X.XXXX, bytom D. N. A. XXX, právne zastúpenému JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom V. XXXX, H., o zaplatenie 2.218,28 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/16/2021-126 zo dňa 11. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť (mu) sumu 2.218,28 eur spolu s 5% úrokom z uvedenej sumy od 24.4.2016 do zaplatenia a to titulom nároku z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v platnom znení (ďalej len ZoPZP), ktorú čiastku za žalovaného vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a ktorej úhrady sa domáhal na základe porušenia povinnosti žalovaného ohlásiť dopravnú nehodu.

2. S poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. e/ ZoPZP (citované v napadnutom rozsudku) súd prvej inštancie východiskovo poukázal na dôkaznú povinnosť žalobcu týkajúcu sa preukázania existencie zmluvného vzťahu, z ktorého nárok uplatňuje, vyplatenia škody a porušenia povinnosti (ohlásiť dopravnú nehodu).

3. Nadväzne okresný súd konštatoval, že žalobca nedoručením poistky nepreukázal kedy a či vôbec vznikla poistná zmluva. Pokiaľ ide o poistné plnenie, ktoré za žalovaného žalobca vyplatil, účtovným dokladom nie je interný pokyn k zaplateniu. Účtovný doklad je potrebný k preukázaniu aktívnej legitímácie, aj k tvrdenému uplynutiu premlčacej lehoty. Za účtovný doklad o zaplatení súd nepovažoval oznámenie o poistnom plnení (č.l. 8 spisu) zo dňa 8.2.2016, výpočet výšky plnenia (č.l. 9 spisu), ani výzvu na zaplatenie náhrady poistného zo dňa 4.4.2016 (č.l. 10 spisu). Ide o jednostranné úkony vyhotovené žalobcom, nie o objektívne účtovné doklady. Ďalej okresný súd argumentoval, že na jeho výzvu reagoval žalobca predložením inkasného účtu poistnej zmluvy žalovaného, z ktorého však nevyplýva, kedy z účtu žalobcu bola poukázaná sporná suma 2 218,28 eur poškodenému pri dopravnej nehode. Nejde o účtovný doklad, ktorý by takúto platbu a dátum platby zo strany žalobcu preukazoval.

4. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalobca nepreukázal zákonnú podmienku, že zaplatil škodu, za ktorú žalovaný zodpovedá, keďže to nepodložil účtovným dokladom. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení zo dňa 7.5.2021 uviedol, že žalovaný nerozporoval skutočnosť, že žalobca škodu poškodenému zaplatil, také tvrdenie nie je podľa okresného pravdivé, nakoľko v zmysle § 186 ods. 2 CSP nešlo o nesporné tvrdenia strán konania. Súd totiž má dôvodnú pochybnosť a ide o kogentný dôkaz, ktorý sa týka prechodu práva regresu na žalobcu, aktívnej legitímácie žalobcu, ktorú súd skúma

z úradnej moci. Nakoľko teda žalobca nepreukázal prvú podmienku k uplatneniu nároku, a to, že za žalovaného vyplatil škodu, bolo nadbytočné dokazovať ďalšie kumulatívne podmienky daného nároku, resp. to, že nárok nie je premlčaný.

5. Napokon súd prvej inštancie vytkol žalobcovi, že v žalobe len uviedol, že žalovaný porušil povinnosť ohlásiť polícii dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, bol uznaný za vinného z tohto priestupku a pripojil listinné dôkazy.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že plne úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny v podobe vyhovenia žalobe v celom rozsahu.

8. Namietal, že skutočnosť vyplatenia náhrady škody žalobcu za žalovaného v konaní nebola sporná. Žalovaný v žiadnom svojom podaní nespochybňoval, že by za neho žalobca nevyplatil náhradu škody, v odpore ku platobnému rozkazu uplatnil len námietku premlčania. Podľa žalobcu teda okresný súd pochybil, keď v rozpore s ust. § 151 ods. 1 a 2 CSP hodnotil skutočnosť vyplatenia náhrady škody za žalovaného žalobcom ako spornú, na základe čoho následne zamietol žalobu. Ako správne uviedol, nevyhodnocoval premlčanie nároku, jeho zamietavý výrok bol postavený výslovne na závere o nepreukázaní vyplatenia náhrady škody.

9. Odvolateľ zdôraznil, že medzi ním a žalovaným bol v rozhodnej dobe zmluvný vzťah a pokiaľ by žalobca neplnil za žalovaného, ten by sa splnenia tejto povinnosti domáhal, nakoľko v opačnom prípade by si poškodený uplatňoval nárok u žalovaného. Žalovaný nespochybňoval, že došlo k poistnej udalosti, sám v odpore argumentuje uplatnením nároku u žalobcu a z celkovej procesnej obrany žalovaného sa nedá odvodiť, že by žalovaný spochybňoval, že žalobca vykonal šetrenie na zistenie rozsahu žalobcu plniť a že by toto šetrenie ukončil a poskytol plnenie. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že mal predložiť výpis z bankového účtu dodal, že príloha žaloby o platobnom príkaze z účtu žalobcu je elektronickým výpisom z bankového účtu.

10. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie a doplnil, že elektronický výpis bankového účtu je opäť iba interným účtom žalobcu, pričom nejde o účtovný doklad, ktorým by preukazoval platbu za žalovaného a rovnako tak nepreukazuje dátum platby zo strany žalobcu. Pokiaľ žalobca ostal v danej veci pasívny a nepreukázal súdu vytýkané nedostatky čo do predložených dôkazov a dokonca sa ani nezúčastnil pojednávania, za toto svoje konanie musí niesť zodpovednosť vo vzťahu k výsledku sporu.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolanie je opodstatnené. Krajský súd poukazuje na vnútornú nekonzistentnosť argumentácie okresného súdu, ktorý napriek svojej úvahe o nepreukázaní existencie samotného zmluvného/poistného vzťahu (bod 3 veta prvá tohto odôvodnenia), následne (v rozpore s uvedeným svojim názorom ako i stanoviskom žalovaného, ktorý nepopiera danosť zmluvného vzťahu) posudzoval splnenie podmienok takéhoto záväzkového vzťahu, t.j. ako by (zmluvný vzťah) platne vznikol. Odhliadnuc od opísaného, neobstojí určujúci záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k tvrdeniu o zaplatení škody za žalovaného. Predovšetkým opísaná okolnosť skutočne nebola v konaní vôbec, tobôž relevantne spochybnená (na popretie skutkových tvrdení sa kladú kvalitatívne nároky - § 151 CSP). Nadväzne je potrebné predmetné tvrdenie z procesného hľadiska považovať za nesporné (prejav zásady formálnej pravdy v civilnom procese). Podmienkou aplikácie ustanovenia § 186 ods. 2 CSP, na ktoré poukazuje okresný súd, je dôvodná pochybnosť o pravdivosti zhodných tvrdení strán. Aj pri prísnej a formálne zakotvenej/stanovenej povinnosti popretia skutkových tvrdení síce je prípustný určitý korektív zo strany súdu v zmysle koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv - čl. 2 Základných princípov CSP), v danej veci však neexistuje žiadne tvrdenie/zistenie/okolnosť, ktorá/é by zakladala kvalifikovanú (resp. akúkoľvek) pochybnosť o tom, že žalobca náhradu škody poškodenému za žalovaného neuhradil. Za existujúceho skutkového stavu - keď predmetnú skutočnosť žalobca podložil viacerými/rôznymi listinnými dôkazmi, predovšetkým platobným príkazom - okresný súd neodôvodnene/zbytočne (a bez označenia konkrétneho zákonného

ustanovenia, ktoré by v takýchto prípadoch vyžadovalo výlučne, t.j práve a len takýto dôkaz) vyžadoval na preukázanie úhrady „účtovný doklad“. Z panujúceho princípu voľného hodnotenia dôkazov totiž vyplýva, že žiadny dôkaz nedisponuje legálnou silou, ktorú by sudca musel zohľadniť predvídaným spôsobom (vylúčenie tzv. legálnej dôkaznej teórie). Možno dodať, že pokiaľ by sa žalobca dostal (ako naznačuje žalovaný) do dôkaznej núdze ohľadne okamihu poskytnutia plnenia (vo vzťahu k hodnoteniu premlčania), uvedené nemá vplyv na skutočnosť, či k samotnej úhrade došlo. Základným princípom hodnotenia dôkazov navrhnutých stranami a vykonaných spravidla na pojednávaní je princíp voľného hodnotenia dôkazov. Vyjadruje sa podstata tohto princípu, ktorá spočíva v tom, že žiaden dôkaz nedisponuje legálnou silou, ktorú by sudca musel zohľadniť predpísaným spôsobom. V modernom akuzačnom civilnom procese je vylúčená tzv. legálna dôkazná teória, hodnotenie dôkazov je ponechané v plnej decíznej kompetencii sudcu, čo predpokladá zvýšené požiadavky na jasnosť, presvedčivosť a logickú bezrozpornosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Základným princípom hodnotenia dôkazov navrhnutých stranami a vykonaných spravidla na pojednávaní je princíp voľného hodnotenia dôkazov. Vyjadruje sa podstata tohto princípu, ktorá spočíva v tom, že žiaden dôkaz nedisponuje legálnou silou, ktorú by sudca musel zohľadniť predpísaným spôsobom. V modernom akuzačnom civilnom procese je vylúčená tzv. legálna dôkazná teória, hodnotenie dôkazov je ponechané v plnej decíznej kompetencii sudcu, čo predpokladá zvýšené požiadavky na jasnosť, presvedčivosť a logickú bezrozpornosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

14. Nie je tiež/ďalej zrejmé, čo ďalšie by žalobca v súvislosti s vytýkaným nepreukázaním nesplnenia ohlasovacej povinnosti žalovaným mal žalobca tvrdiť resp. preukázať. Odvolací súd pripomína inštitút negatívnej dôkaznej teórie, v zmysle ktorej je (vo všeobecnosti) preukazovanie reálnej neexistencie určitej skutočnosti (niečo čo sa nestalo, čo neexistuje) spravidla objektívne nemožné a v týchto prípadoch dochádza k presunu dôkazného bremena na protistranu (tu žalovaného, ktorý musí preukázať, že dopravnú nehodu ohlásil). V okolnostiach súdnej veci to platí o to viac, že v zmysle listinných dôkazov predložených žalobcom žalovaný z miesta dopravnej nehody odišiel (záznam dopravnej nehody) bez splnenia povinnosti účastníka dopravnej nehody a v priestupkovom konaní bol právoplatne uznaný (oznámenie OR PZ Čadca) vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (okrem iného) podľa § 66 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke - povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu policajtom.

15. Konštatované vo svojom súhrne viedlo k zrušeniu meritórneho výroku napadnutého rozsudku a vráteniu veci na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, nakoľko v dôsledku jeho predčasného záveru nebol uplatnený nárok posúdený komplexne, t.j. z pohľadu ďalších/ostatných v konaní uplatnených/namietaných aspektov (čo bude úlohou okresného súdu v ďalšom postupe), vykonanie čoho (komplexného posúdenia veci) presahuje rámec/zmysel odvolacieho prieskumu.

16. Ako výrok závislý od meritórneho výroku musel byť zrušený aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V novom rozhodnutí v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodne okresný súd i o nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.